

Frederiksberg.

Oversigt over de kommunale Skatter og Afgifter i Aarene 1905—06 til 1917—18.

	1917—18.	1916—17.	1915—16.	1910—11 til 1914—15. gn.	1905—06 til 1909—10. gn.
	1 000 Kr.	1 000 Kr.	1 000 Kr.	1 000 Kr.	1 000 Kr.
Skatter paa faste Ejendomme.					
Grundskat	1 580	1 452	1 436	1 364	1 019
Ejendomsskyld	149	128	125	120	114
Vejafgift	37	36	35	33	29
Bidrag til Udgifter ved Brandvæsenet	100	96	94	84	78
Tilsammen...	1 866	1 712	1 690	1 601	1 240
2) Personlige Skatter.					
Opholdskommuneskat	9 255	3 937	2 578	1 915	937
Erhvervskommuneskat	85	48	37	24	16
Aktieselskabsskat	261	179	91	67	43
Tilsammen...	9 601	4 164	2 706	2 006	996
3) Andre Afgifter	181	281	238	250	245
Samlet Skattebeløb...	11 648	6 157	4 634	3 857	2 481

I *Købstadkommunerne* er Ejendoms-skatterne følgende: Grundskat, Huskat og kommunal Ejendomsskyld.

Om *Grundskatten* og *Husskatten* findes Reglerne i Lov af 11. Februar 1863, hvorved det blev bestemt, at der af Købstædernes faste Ejendomme fremtidig kun skulde svares Grundskat, der udredes af Grunden (d. e. saavel Bygrunden som Markjorderne) efter sammes Hartkorn, og Huskat, der udredes af Bygningerne efter deres Assuranceværdi, hvorimod alle andre Skatter af fast Ejendom i Købstæderne bortfaldt. Al anden Skat skulde herefter påalignes som personlig Skat efter Formue og Lejlighed. Den Afgift, der aarlig skal udredes i Grundskat for hver Tønde Hartkorn, og den Brøk af Assuranceværdien, der aarlig skal svares af Bygningerne i Huskat, blev særligt for hver Købstad fastsat i en af Indenrigsministeriet stadfæstet Vedtægt. Loven fikserede imidlertid Skatternes Beløb, idet Loven fastsatte, at Gennemsnitsbeløbet af de Afgifter, som i Aarene 1853—1862 havde været udredet af de faste Ejendomme til Kommunen,

skulde danne Grundlaget for disses fremtidige Beskatning, dog saaledes, at Beløbet ingen Sinde kunde være mindre end $\frac{1}{6}$ af alle de Udgifter, som i nævnte Tiaar havde været Genstand for kommunal Ligning paa saavel fast Ejendom som Personer; for saa vidt Beløbet var større end $\frac{1}{4}$ af disse Udgifter, kunde det nedsættes hertil. I Vedtægten skulde det endvidere bestemmes, efter hvilket Forhold det fastsatte Beløb, der skal udskrives paa de faste Ejendomme, vilde være at fordele mellem Grund- og Huskat. Af- og Tilgang i Huskatten kan kun ske ved, at nye Bygninger opføres eller de gamle ombygges eller af andre Grunde omtaksæres eller helt udgaar af Assurancesummen, medens Forandring i Grundskatten kun kan ske enten paa Grund af Sammenlægning eller Udstykning, eller naar umatrikuleret Jord skyldsættes, eller matrikuleret Jord udgaar af Matrikullen. Bortset herfra kan Forandring kun ske ved Vedtægtens Revision, i hvilken Henseende det var bestemt, at Vedtægterne skulde revideres 5 Aar efter deres Ikrafttræden og senere hvert 20de Aar.